

[Sigsgaard.]

bruges i en ganske speciel betydning, og han citerer Rostow for denne opsummering:

„Den konklusion, vi er kommet til, har bestemt begivenhedernes rækkefølge i Grækenland.“

Snart fulgte så begivenhederne. Papan-dreou har opsøgt sin navngivne kilde til disse oplysninger og siger, at han er helt sikker på, at de kan bevises.

Men hvis USA så direkte har bragt juntaen til magten, er det så ikke at løbe om hjørner med folk at foregive, som udenrigsministeren sidst gjorde det i Rom, at det USA, der har skabt juntaen, skulle fratage den sin støtte, at dukkeføreren skulle ødelægge sine dukker? Papan-dreou hæfter sig også ved, at den amerikanske sjette flåde på kupdagen befandt sig nøjagtig, hvor den åbenbart skulle være, ved Kreta, inden for rækkevidde, uden for synsvidde. Han nævner, at der kupmorgen var forvirring i udenrigsministeriet i Washington, hvor man havde ventet kongens og generalernes kup, men i stedet fik obersternes. Johnsons viceforsvarsminister, Cyrus Vance, medlem af regeringskontrolgruppen for CIA, beroligede udenrigsministeriet med, at obersterne sandelig er, som han sagde, „vore folk“. Papan-dreou sluttede med at sige:

„Dette er de kendsgerninger, vi kender.

De er rystende for os alle sammen — ikke bare for grækere, men for alle europæere.“

USA forberedte langsomt verden på, at juntaen var kommet for at blive. Den 23. januar 1968 anerkendte USA juntaen. Kort efter meddelte forsvarsminister Clifford, at USA naturligvis fortsat ydede Grækenland militær hjælp. Ikke længe efter meddelte samme Clifford, at USA fortsatte sin militære hjælp for at genskabe en forfatningsmæssig regering — og det er jo hykleri af rent ud ufattelige dimensioner. I september 1968 genoptog USA så leverancen også af lettere våben til Grækenland. Efter kuppet er der bl. a. leveret masser af håndvåben til Grækenland, og de er naturligvis mere til indvortes end til udvortes brug. I februar 1969 genoptog USA leverancen af tunge våben, bl. a. kampfly, til Grækenland, og for tiden får Grækenland jagere fra Willy Brandt i Vesttyskland.

Med alt det her har jeg villet nærme mig svaret på spørgsmålet: hvad er NATO?

Udenrigsministeren, nedrustningsministeren, hr. J. O. Krag, hr. Erik Kragh og hr. Per Federspiel siger alle, at NATO er garanten for vores frihed. Men Andreas Papan-dreou sagde den 6. marts i Cambridge:

„Juntaen kan ikke sidde én dag uden USA- og NATO-støtte.“

Janet Mondlane sagde umiddelbart efter mordet på sin mand, lederen af befrielsesbevægelsen FRELIMO i Moçambique, i februar 1968:

„Det er NATO, der er skyld i, at Portugal kan fortsætte sine kolonikrige. NATO er frihedens største fjende i Afrika.“

Hvem skal vi tro? De danske NATO-politikere eller Papan-dreou og Janet Mondlane? Det er, som om NATO-våbnene i Grækenland, i Angola, i Moçambique, i Portugisisk Guinea er ved at give os det definitive svar, og stadig færre vil tro på NATO-politikernes store ord om frihed og demokrati.

Hr. Per Federspiel sagde for et par år siden, at hensynet til styrkelse af NATO må gå forud for bedømmelsen af styret i Grækenland. Forelagt kendsgerningerne om tortur og alvorlig krænkelse af menneskerettighederne sagde en britisk minister, at Storbritannien ikke kan sætte sin sikkerhed på spil af den grund.

Den logiske konsekvens af sådanne udtalelser er, at NATO-landenes frihed og demokrati hviler på, at det græske folk holdes nede i slaveri. Hvad er det så for en frihed, vi har? Frihed, der bygger på andres ufrihed, er ikke frihed.

Tingets gamle partier vedtog under store skærmydsler en dagsorden om modstand mod USAs våbenleverancer til Grækenland. Udenrigsministeren sagde et par ord om den i NATO-rådet, og så var det løb kørt. Alle vidste, også de, der stemte for, at sådan ville det gå. Også af den grund stemte vi ikke for dagsordenen.

Vi synes ikke, at de gamle partiets holdning er ærlig. Når vi ved, at kuppet var USAs kup, og at juntaen er et barn af NATO og kun eksisterer i kraft af NATO, hvorfor så foregive, at NATO vil gøre noget som helst, der er imod juntaens interesser? Målet kan ikke være, at Grækenland skal ud af NATO. Det er ikke dukkerne, men dukkeføreren, skytset skal rettes imod. Det er NATO som sådan med USA i spidsen, og det er det kapitalistiske system, som NATO